

med Hensyn til Maskinkorpsset ganske paa samme Maade, som jeg før omtalte, at man er det med Hensyn til Søminnekorpsset, idet man jo nok under en Krig kunde faae Hjælp fra den private Søfart ved at antage private Maskinister. Men jeg vil dog bemærke, at den Udvei er ikke i den Grad aaben for os, som det synes; thi det vil ikke gaa an for os at blotte omtrent alle de private Dampskibe strax for deres Fødsel, da vi jo netop i de fleste Tilfælde skulle bruge disse Skibe til Troppetransport osv. Som Følge deraf er det ogsaa nødvendigt, at vi have et nogenlunde tilfredsstillende Antal Maskinister, der ere vante til Krigsskibenes nyere Maskiner. Altsaa, for disse to Korps' Vedkommende er det saa overordentlig indlysende, at man nu trænger til større Kadre, end vi trængte til i 1880. Der er imidlertid ogsaa ligesom for Søofficerskorpssets Vedkommende Trang til en Udvidelse. Der var foreslaaet 12 Premierlieutenanter flere i Forslaget til den nugældende Lov, end der endelig blev optaget i Loven. Disse 12 Lieutenanter er det absolut nødvendigt at faae Søofficerskorpssets Kadre forøgede med.

Jeg har i et Bilag, der fulgte med Lovforslaget, som det blev indbragt i Landsstinget, anført i Detaillerne, hvorledes det stiller sig med Hensyn til Behovet af Besætninger af de forskjellige Slags, som Flaadens Skibe skulle have, sammenholdt med det Antal, som vi virkelig have. Det vil deraf ses, hvorledes man i høj Grad trænger til Forøgelse af de faste Kadre; men saaledes som det er fremstillet i det Bilag, er det dog maaske ikke det, som er det mest Afgjørende. Der Bilag viser nemlig, hvorledes det vilde stille sig, naar hele Flaaden skulde udrustes, men paa den anden Side, hvis vi skulde faae alle vore Reserverbefalingsmænd ind, f. Ex. i Søofficerskorpsset, vilde det ikke stille sig saa overordentlig slemt, naar man gik ud fra, at Forudsætningen holdt Stik, at man fik alle Befalingsmændene ind, idet der i vore Ruller staar 138 Reserverlieutenanter. Men Spørgsmaalet er: Naar komme de fleste af de Reserver? Det Tilfælde, som det kommer an paa at betragte, er navnlig det, hvor der er Spørgsmaal om at mobilisere Flaaden paa en kort Tid; thi i saa Tilfælde kunne vi være sikke paa, at det kun er en overordentlig ringe Del af Reserverbefalingsmændene, navnlig af Reserverofficererne, vi kunne faae fat paa, idet de ere spredte til alle Verdens Kanter, og de ældre af dem desuden, selv om man skulde faae dem, ere overmaade lidet stikede til saaledes

strax at gaa om Bord. Jeg skal gjøre det eventuelle Udvalg bekendt med, ligesom jeg har gjort det i Landsstinget, hvorledes man vil være stillet i forskjellige Forhold under en hurtig Mobilisering, og deraf vil det ses, hvorledes man trænger til større Kadre, baade i Maskinkorpsset og Søminnekorpsset og ogsaa i Søofficerskorpsset. For dette sidste Korpses Vedkommende er der foreslaaet en Forøgelse af 12 Premierlieutenanter, og det er endda temmelig utilstrækkeligt, men jeg tør ikke gaa videre med at foreslaa faste Officerer, idet det er aldeles nødvendigt, at de Officerer, man har i Fredstid, ogsaa maa kunne øves tilstrækkeligt i Fredstid. Naar der altsaa blev foreslaaet en større Forøgelse, maatte Udrustningskontoen ogsaa forøges en Del, hvilket vilde medføre temmelig betydelige Udgifter. Jeg har derfor kun foreslaaet det Samme, som jeg allerede foreslog i 1879. Da det nu imidlertid er temmelig utilstrækkeligt, og da man ogsaa trænger til en Del ældre Officerer, har jeg foreslaaet foruden det egentlige Søofficerskorps en Forstærkningsafdeling i Forbindelse dermed, en Afdeling, der skulde bestaa af 4 Kommandører og 8 Kapitainer. Selvfølgelig har man nærmest tænkt sig, at dette Korps skulde dannes af Officerer, der falde for Aldersgrænsen, vel (at mærke, naar de virkelig ere gaaede af paa Grund af Alder og ikke paa Grund af Udygtighed. Saadanne Officerer ville kunne gjøre god Gavn paa forskjellige Steder i Tilfælde af Krig. Saaledes skal man f. Ex. strax ved en Krigs Udbrud efter al Sandsynlighed anvende en hel Del Officerer til Troppetransportvæsenet. Dertil ville afsaaede Kapitainer, der vide i Forveien, hvad der er deres Hverv i Krigstilfælde, og som ere bekendte med Transportskibene, være meget fortrinlig stikede, og det vil derved undgaa, at der tages Officerer af det egentlige Søofficerskorps, hvilke sandsynligvis vilde blive Lieutenanter, der saa daarlige kunne undværes til det Brug. Og ligeledes ville afsaaede Officerer meget godt kunne bruges som Chefer eller Rættkommanderende, paa de ældre Skibe, som de ere godt kjendte med fra tidligere Tid, og som sandsynligvis ikke ville blive indlemmede i den egentlige mobile Flaade, men nærmest blive anvendte til Havneforsvar.

Disse Udvidelser, jeg her har nævnt, ere de væsentligste. Der er imidlertid ogsaa foreslaaet en Del Udvidelser i Løgekorpset og Intendanturkorpsset, samt nogle ganske ubetydelige i Værstets Haandværkerkorps. Med Hensyn til Bøgerne trænger Antallet i og for sig til at forøges. Selv